

Tussen de GBA en de RNI: de Poolse spagaat

Anna Jansen(-Gronkowska)

Zij is afkomstig uit Polen en nu adviseur bij BMC. Sinds februari 2011 is ze projectleider Inschrijving arbeidsmigranten in de GBA bij de gemeente Westland. Behalve verantwoordelijkheid voor de procedure, de feitelijke inschrijving van en de communicatie richting de arbeidsmigranten, is zij nauw betrokken bij de gesprekken van de gemeente Westland met de uitzendbranche en met de betrokkene ministeries en bij werk van de werkgroepen Inschrijving en Communicatie van de Stuurgroep die opgericht is door minister Kamp.

Ze zijn hoorbaar in de supermarkten en zichtbaar in hun auto's op de Nederlandse wegen. Ze bouwen onze huizen, planten bloembollen in de Bollenstreek, oogsten tomaten en komkommers in Westland, snijden vlees en maken het schoon. De MOE-landers. Door de massale komst van deze Midden- en Oosteuropa-landers (MOE-landers dus) tobt menige gemeente met huisvesting, handhaving en inburgering, en ook met dat wat Burgerzaken na aan het hart ligt: de registratie, of beter gezegd de keuze of inschrijven in de GBA of toch wachten op de Registratie Niet-ingezetenen (RNI), waarin, door een voorstel van minister Kamp van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, het eerste Nederlandse verblijfadres van arbeidsmigranten zal worden opgenomen. GBA en RNI hebben beide, ten aanzien van arbeidsmigranten, hun voor- en nadelen. Daarover hierna meer. Een kijkje in de keuken van de gemeente Westland. Hoe gaat deze gemeente met deze nieuwe immigranten om?

De mening over deze relatief nieuwe groep arbeidsmigranten zwerft tussen twee uitersten: aan de ene kant wordt de arbeidsmigratie onderschat en aan de andere kant gedemoniseerd. Ook het gemeentelijke beleid beweegt zich tussen of *door de vingers zien en gedogen* of *strak regelen en straffen*; tussen *goed bedoelde paternalisering* en *totaal onbegrip*; tussen het *besef van de economische noodzaak* van de aanwezigheid van de arbeidsmigranten en de *angst voor 'multiculti'*, nu met een Oost-Europees tintje.

De meningen in 'burgerzakenland' zijn ook verdeeld als het gaat om opname in de GBA of wachten op straks de RNI. Want de een is bang voor de vervuiling van de GBA en de ander ziet het nut van de registratie van slechts het eerste Nederlandse adres in de (toekomstige) RNI niet.

Een ding is zeker: de politieke wind waait uit een andere hoek dan een paar jaar geleden. Het gevolg is dat het ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid niet alleen een andere folder voor arbeidsmigranten aan het voorbereiden is, maar ook een nieuwe wetgeving. En daarmee zal er een wissel worden getrokken op ambtenaren en portefeuillehouders Burgerzaken.

EEN NIEUWE VISIE

De gemeente Westland, die veel MOE-landers herbergt, heeft met ondersteuning van BMC, een nieuwe visie ontwikkelt op haar beleid ten aanzien van arbeidsmigranten. Deze visie wordt in de praktijk gebracht in afstemming met andere betrokken partijen als uitzendbureaus en hun verenigingen alsmede verschillende ministeries.

Optimalisering van de registratie is een essentieel onderdeel van de door Westland ontwikkelde aanpak. Met dit project kan elke gemeente haar voordeel doen: het aantal geregistreerde inwoners bepaalt immers de uitkering uit het Gemeentefonds. Ook de ambtelijk of bestuurlijk verantwoordelijken in Nederland kunnen de uitkomsten van dit project betrekken bij hun eigen aanpak. De Westlandse wethouder Arne Weverling (Gemeentebelangen Westland) zegt: 'Als de visie en het verantwoordelijkheidsgevoel van de gemeente en de werkgevers gecombineerd worden met vakdeskundigheid en creativiteit dan kun je de problemen succesvol te lijf gaan'.

DE REGISSEUR DIE AAN DE TOUWTJES TREKT, HEET GELD

Minister Kamp heeft onlangs in april in samenwerking met het ministerie van Binnenlandse Zaken

en Koninkrijksrelaties (waar ook Immigratie en Asiel onderdak heeft gevonden), een stuurgroep en vijf werkgroepen opgericht om de problematiek te onderzoeken en er oplossingen voor te bedenken.

Op basis van het werk van deze stuurgroep en de werkgroepen zond de minister op 21 april 2011 de brief 'Maatregelen arbeidsmigratie uit Midden- en Oost-Europa' naar de Tweede Kamer¹. Daarin wordt onder andere het Westlandse voorbeeld betreffende de registratie van de arbeidsmigranten in de GBA besproken.

Kort daarna gaven minister Kamp (VVD) en de wethouders Karakus (Rotterdam, PvdA) en Norder (Den Haag, PvdA) op een conferentie in het Rotterdamse AHOY hun visie op deze 'problematiek'. De voor overlast zorgende, werkloze en dakloze arbeidsmigrant is niet welkom en de uitzendbranche zou beter de werkloze Nederlandse ingezetenen aan het werk kunnen zetten in de tuinbouw; zo was ongeveer de teneur. Maar de uitzendbranche wijst erop dat Nederlandse werklozen geen trek hebben in het oogsten van komkommers en paprika's en in het steken van asperges, en dat de Greenports en de vlees- en bouwindustrie niet zonder arbeidsmigranten kunnen.

Volgens mij is de vraag niet eens of de arbeidsmigranten wel of niet in Nederland welkom zijn. Het is gewoonweg niet realistisch om te denken dat, gezien de economische ontwikkelingen, de culturele veranderingen en de vergrijzing, een goed ontwikkeld land zonder arbeidsmigratie kan.

Arbeidsmigratie (vrijwillig of niet) bestond altijd en zal altijd blijven bestaan; dat spel heet economie en wordt gevoed door vrijheid van arbeidsverkeer. De twee grote acteurs zijn vraag en aanbod en de regisseur die aan de touwtjes trekt heet GELD.

DE MEESTE POLEN GAAN UITEINDELIJK TERUG

Dat arbeidsmigratie uit de Midden- en Oost-Europese landen anders is dan de arbeidsmigratie in de jaren zestig en zeventig van de vorige eeuw, staat volgens mij vast. De culturele achtergrond van de migranten en de geografische ligging van het land van herkomst zijn nu heel anders. Bovendien zijn de tijden veranderd. De arbeidsmigrant in de jaren zestig kon slechts

Cijfertjes

Volgens de website van de gemeente telt Westland per mei dit jaar 99.791 inwoners; maar dat kunnen er nu, gezien de inschrijvingsacties best wel wat meer zijn... Een nieuwe 100.000+ gemeente is geboren!

Volgens de jongste cijfers van het CBS zijn er per 1 januari 2011 bijna 88.000 Polen in Nederland in de GBA ingeschreven. Maar zeer waarschijnlijk is het aantal Polen dat in Nederland woont en vooral ook werkt 2 tot 3 keer zo groot. Volgens CBS Webmagazine van 4 juli 2011 waren er in maart dit jaar 125.000 werknemers in Nederland die uit Midden- en Oost-Europese landen komen. Ruim viervijfde van hen komt uit Polen. Van al deze werknemers is nog geen 30% (37.000) ingeschreven in de GBA, volgens deze recente webpublicatie.

Overigens loopt het aantal officieel geregistreerde Poolse werknemers sinds september vorig jaar terug van een top van 114.000 naar 93.000 in januari. In de eerste vijf maanden is het aantal weer gestegen naar rond de 105.000.

In bijna iedere gemeente in Nederland zijn wel Polen in de GBA opgenomen, maar in gemeenten in provincie Zuid-Holland is rond 20% van de Polen ingeschreven. Overigens blijkt uit onderzoek dat in de periode vanaf 2000 ongeveer de helft van de Polen weer teruggaat. De indruk bestaat evenwel dat de laatste jaren Polen die zich officieel inschrijven in toenemende mate minder snel teruggaan en ook hun gezin laten overkomen of hier een gezin stichten. (az)

¹ Kamerstuk 2010-2011, 29 407, nr. 118

sporadisch contact met de achtergebleven familie hebben, maar nu hebben we *smartphones*, *Skype* en *e-mail*. Met de auto naar Marokko duurde in jaren vijftig van de vorige eeuw twee tot drie dagen en het vliegtuig was niet te betalen. De weg van Rotterdam naar Warschau legt de arbeidsmigrant nu, als hij 's nachts rijdt, binnen twaalf uur af en als hij in het westen van Polen woont zelfs binnen acht uur. Een echte noodzaak om vrouw en kinderen naar Nederland te halen, is er dus niet. Ook niet, omdat de omstandigheden van de familie die in Polen verblijft, niet te vergelijken zijn met de situatie van de families in Turkije of Marokko vijftig jaar geleden. Weliswaar is de werkloosheid op het Poolse platteland en in de kleine steden hoog, maar de meeste Polen die in Nederland werken, bevinden zich in eigen land niet in een uitzichtloze situatie. Het verschil tussen salaris hier en daar maakt dat ze nu (nog) naar Nederland willen komen. Als je met de arbeidsmigranten praat, hoor je dat sommigen geen toekomst in Polen zien en dus in Nederland willen blijven. Mij is gebleken dat de meerderheid (ik schat tweedeerde deel) uiteindelijk naar Polen wil terugkeren. Ze werken hier om in een (relatief) korte tijd geld voor studie, een huis,

problemen zorgt; het zijn verantwoordelijke burgers die invulling geven aan de Europese beginselen. Natuurlijk zit er ook kaf onder het koren zoals dat in elke maatschappelijke groep het geval is. Ook daarop moeten we meer zicht krijgen; ook dat begint met samenwerking en registratie.

Volgens sommigen zal Nederland te maken krijgen met een nog grotere golf van arbeidsmigratie dan nu. De geschatte aantallen verschillen per onderzoek van 300.000 in 2020 tot 980.000 in 2030, maar we kunnen er vanuit gaan dat arbeidsmigratie deze eeuw verder door zal gaan. Daar is niets mis mee, behalve wanneer het land en/of de arbeidsmigrant schade lijdt. Helaas, zulke situaties komen geregeld voor. Incidenten worden met graagte breed uitgemeten in de publiciteit met als gevolg dat steeds meer leken zich bemoeien met de registratie en het beleid, niet gehinderd door professionele kennis.

VEEL UITZENDBUREAUS ZIJN EEN BUSJE EN 06-NUMMER

Om misstanden, uitbuiting en fraude aan te pakken zijn veel veranderingen nodig, namelijk ten aanzien van regelgeving voor – en verandering in de uit-

‘De registratie is niet alleen een krachtsinspanning voor de gemeente, maar ook lucratief in verband met de uitkering uit het Gemeentefonds’

een auto of voor een eigen zaak te verdienen. Of om hun familie te kunnen onderhouden, nu ze (tijdelijk, benadrukken ze) geen werk hebben. Volgens vele onderzoeken² lijken de Polen in hun gedrag meer op Italianen en Spanjaarden dan op Marokkanen en Turken: na gemiddeld minder dan tien jaar gaan ze terug naar hun land.

Intussen wonen en werken de Polen hier. Woorden als matrasverhuur, overbewoning, dronkenschap, verloedering en overlast, vliegen door de rapporten en de kranten. Er klinken verwijten aan de uitzendbranche dat ze de arbeidsmigranten wel naar Nederland haalt, maar dat de uitzendorganisaties verder geen verantwoordelijkheid voor hun werknemers willen nemen. De vertegenwoordigers van de uitzendbranche stellen dat de arbeidsmigranten zelf verantwoordelijkheid dragen. Ondertussen klagen de buurtbewoners en de gemeenteambtenaren zitten met hun handen in het haar. Sommigen zijn intussen al moe van de MOE-landers. Maar de arbeidsmigranten zijn niet een anonieme groep die voor

zendbranche en ten aanzien van de rechtspositie van arbeidsmigranten.

De eerste noodzakelijke verandering is een verplichte registratie van de uitzendbureaus die arbeidsmigranten uitzenden, zoals ook minister Kamp wil. Veel uitzendbureaus zijn niet meer dan een busje en een 06-nummer. Wie ze uitzenden, wat ze betalen, hoe ze hun werknemers behandelen en waar deze slapen, dat weet niemand.

De georganiseerde branche wordt onder andere gevormd door de Algemene Bond Uitzendondernemingen (ABU), de Nederlandse Bond van Bemiddelings- en Uitzendondernemingen (NBBU) en de Vereniging van Internationale Arbeidsbemiddelaars (VIA). Zij onderhandelen over onder andere de huisvestingregels en over één keurmerk voor iedereen. Gemeenten moeten zich echter realiseren dat er geen sprake kan zijn van centrale onderhandelingen met uitzendbureaus, aangezien van de ongeveer 10.000 uitzendbureaus er slechts ongeveer 2.000 lid zijn van een branchevereniging.

De tweede verandering: het schort duidelijk aan

Nederlands beleid ten aanzien van arbeidsmigratie. De wetgeving is versnipperd, soms tegenstrijdig, en wordt vaak niet nageleefd. Bijvoorbeeld: inschrijving in de GBA is een wettelijke plicht, maar uit onderzoeken komt naar voren dat slechts 20% tot 25% van de arbeidsmigranten zich inschrijft.

De gemeenten weten dat er arbeidsmigranten zijn, maar ze weten niet hoeveel en waar. Hoe moet de gemeente dan beleid maken en uitvoeren? Hoe te handhaven, als slechts een beperkt deel van de woonadressen van de arbeidsmigranten bekend is? Hoe samen te werken met de werkgevers als het onbekend is door wie de arbeidsmigrant is geworven en gehuisvest?

Inschrijving in de GBA lijkt de meest voor de hand liggende manier om zicht te krijgen op de omvang en verblijfplaatsen van de arbeidsmigranten. Maar dat is gemakkelijker gezegd dan gedaan. De gemeenten tobben met de inschrijving, want het is überhaupt al moeilijk om de arbeidsmigranten te bereiken.

KAF VAN HET KOREN SCHEIDEN

Dan staat de gemeente Westland er veel beter voor. De gemeenteraad besloot daar dat alle arbeidsmigranten (die aan de regels voldoen) ingeschreven moeten worden in de GBA. Binnen een paar weken waren de eerste 900 migranten ingeschreven. Op zijn minst moeten nu nog 1200 arbeidsmigranten ingeschreven worden, maar gezien de bereikte resultaten (ook al zijn ze geen garantie voor de toekomst) heeft wethouder Arne Weverling goede hoop dat het gaat lukken. De wethouder zegt hierover: ‘wij hebben er alle vertrouwen in dat het wel zal lukken. Het succes van de gemeente Westland is, behalve aan een goede organisatie en de (door BMC ontwikkelde) aan de situatie aangepaste inschrijfprocedure, ook te danken aan de samenwerking met de uitzendbranche. We hebben hier als belangrijkste spelers de Westlandse Vereniging Uitzendbureaus (WVU) en de VIA. Ook worden er gesprekken gevoerd met NBBU en ABU. Het begin van de samenwerking was niet altijd even gemakkelijk. De belangen van de gemeente en van de uitzendbranche liggen vaak ver uit elkaar en lijken soms zelfs tegenstrijdig. Maar beide partijen delen wel dat ze af willen van frauduleuze uitzendondernemingen, van het slechte imago van de branche en van de slechte huisvesting van de arbeidsmigranten. En wij onderkennen beiden ook het belang van de arbeidsmigranten voor de Nederlandse economie. Door de arbeidsmigranten in kaart te brengen (dat wil zeggen in te schrijven in de GBA) en daarna te handhaven (onder andere door controle van huisvesting met bijzonder veel nadruk op de uitzendondernemingen die niet mee werken aan inschrijving), hoopt de gemeente het kaf van het koren te kunnen scheiden’.

De gemeente Westland heeft bij haar project gekozen voor een positieve benadering van de arbeidsmigranten: niet straffen en opjagen, maar erkennen van hun rol voor de plaatselijke economie, en dus behandelen als volwaardige inwoners van de gemeente. Een van de grote gevolgen van deze keuze is een

gestructureerde communicatie met de arbeidsmigranten en ‘maatwerk’ bij inschrijving: de gemeente gaat naar de arbeidsmigrant toe en de administratieve hobbels zijn beperkt tot het noodzakelijke minimum. Tijdens de inschrijfavonden gehouden op werk- of woonlocatie, worden de arbeidsmigranten niet alleen ingeschreven, maar ook voorgelicht. Zij krijgen ook een brief en een folder over de GBA en de betekenis van de inschrijving: wat zijn de consequenties, aan welke plichten moeten arbeidsmigranten voldoen en welke rechten ze verkrijgen.

BAANBREKEND WERK VAN WESTLAND

De registratie is niet alleen een krachtsinspanning voor de gemeente, maar ook lucratief in verband met de uitkering uit het Gemeentefonds. Voor arbeidsmigranten en de uitzendondernemingen kan de inschrijving echter juridisch-fiscale gevolgen hebben (onder andere op het vlak van de gemeente- en loonbelastingen), evenals verrekening extraterritoriale (ET) kosten. Daarom heeft de gemeente Westland daarover gesprekken gevoerd met de verantwoor-

Anna Jansen en wethouder Arne Weverling van Westland.

delijke ministeries. Een van de grootste struikelblokken was het probleem met de autobelastingen. Als de arbeidsmigranten BPM voor hun Poolse auto zouden moeten betalen, dan zou dit de helft van hun verdiende geld opslokken en dan zou werken in Nederland niet meer aantrekkelijk zijn. De angst

2 O.a. RISBO: “Arbeidsmigranten uit Midden- en Oost-Europa”, Adviescommissie voor Vreemdelingen zaken: “Tijdelijke arbeidsmigratie 2015 – 2035”, SEO: “De economische impact van arbeidsmigratie uit de MOE-landen, Bulgarije en Roemenië” e.a.

XCent is een volle dochter van Centric IT Solutions. Sinds 1999 is XCent een betrouwbare partner in de wereld van de dienstverlening voor profit- en non-profitorganisaties. De oplossing die XCent biedt voor Burgerzaken/Publiekszaken is detachering.

Detachering

XCent kan u professionals aanbieden zoals front- en backoffice medewerkers, GBA specialisten, medewerkers Burgerlijke Stand, functioneel applicatiebeheerders, beleidsmedewerkers, teamleiders en interim & projectmanagers.

Voor meer informatie kunt u contact opnemen met de accountmanager, Murielle Fettig, telefoonnummer 073-68 68 608.

Werken

XCent is doorlopend op zoek naar nieuwe medewerkers. Neem voor meer informatie contact op met één van onze HRM Adviseurs, Lonneke Snuverink of Wouter Diepenbroek, telefoonnummer 073-68 68 608. Direct solliciteren kan door uw CV en motivatie te mailen naar werken@xcen.nl.

XCent Dienstverlening
Het Zuiderkruis 41
5212 MV Den Bosch
Postbus 152
5201 AD Den Bosch

T 073-6868608
F 073-6868606
E werken@xcen.nl
www.xcen.nl

XCENT DIENSTVERLENING

was dat de arbeidsmigranten dan zouden vertrekken, bijvoorbeeld naar Duitsland dat op 1 mei 2011 ook de grenzen voor arbeidsmigratie heeft opengesteld. Door overleg met het ministerie van Financiën (over BPM en wegenbelasting), het ministerie van Infrastructuur en Milieu (over verandering van kenteken) en het ministerie van Veiligheid en Justitie (over bekendmaking van het beleid bij de politiekorpsen) kreeg de gemeente Westland de zekerheid, dat de arbeidsmigrant die in de GBA is ingeschreven, geen BPM hoeft te betalen indien hij of zij slechts tijdelijk in Nederland verblijft en zijn vaste woonplaats en familieleden in Polen heeft. De wegenbelasting is pas van toepassing na een jaar na inschrijving in de GBA. Ook heeft de gemeente Westland een uitspraak over extraterritoriale kosten (zoals dubbele woonlasten en reiskosten) in handen. Deze zekerheden waren voor de uitzendondernemingen nodig om mee te werken en voor de gemeente om van de inschrijving een succes te maken. Hiermee heeft de gemeente Westland baanbrekend werk verricht dat alle gemeenten kan helpen problemen die kunnen ontstaan door inschrijving in de GBA te voorkomen.

LEGIO TEGENWERPINGEN, MAAR WELK GEWICHT HEBBEN ZE?

Behalve vragen over de gevolgen van inschrijving voor alle betrokkenen en de organisatorische issues, moest Westland ook een paar serieuze organisatorische en GBA-problemen oplossen.

Ten eerste is het niet gemakkelijk om de adressen van de arbeidsmigranten te achterhalen. De Belastingdienst verstrekt aan de gemeente slechts de adressen van de arbeidsmigranten die persoonlijk het sofinummer aanvragen. De meeste grote uitzenders hebben een NEN-4400 certificering en mogen dus zelf identiteitsvaststelling ten behoeve van aanvraag sofinummer verrichten. De adressen van de arbeidsmigranten voor wie de werkgevers een sofinummer hebben aangevraagd, krijgt de gemeente niet. De uitzendondernemingen kunnen (nog) niet verplicht worden tot medewerking aan de inschrijving, en bovendien stuit de verstrekking van de gegevens van hun medewerkers aan de gemeente op privacybezwaren.

Maar zelfs als de woonadressen van de arbeidsmigranten bekend zijn, dan zijn de gevaren van vervuiling van de GBA nog niet geweken; daar is de gemeente Westland zich heel bewust van.

Het kan voorkomen dat een arbeidsmigrant een aantal keren per jaar van adres verandert als gevolg van een nieuwe opdracht in een andere gemeente en soms zelfs in een andere regio. Indien elke, zelfs een tijdelijke verhuizing in de GBA geregistreerd moet worden, zal het tot een grote administratieve rompsloep leiden voor de arbeidsmigrant zelf, voor de uitzendonderneming, voor de gemeenten en ook voor de afnemers van de GBA.

Hetzelfde betreft een (onverwachte) (r)emigratie naar een ander (EU-)land: sommigen vertrekken zonder dat vooraf aan de werkgever en de gemeente door te geven of gaan op vakantie en komen nooit

Inschrijving arbeidsmigranten in Hotel Westland (het zogeheten 'Polen-hotel') in Maasdijk.

meer terug. De uitzendonderneming (of de eigenaar van de woning) kan natuurlijk het woonadres van de arbeidsmigrant 'in onderzoek' laten zetten, maar het is te voorspellen dat veel van die onderzoeken ver na de werkelijke vertrekdatum worden opgestart. En laten we eerlijk zijn: op heel veel adresonderzoeken extra zitten de ambtenaren van Burgerzaken ook niet te wachten. De aangekondigde 'bestuurlijke boete' voor niet inschrijven of niet verstrekken van inlichtingen zal waarschijnlijk ook niet veel oplossing bieden, want de kans is groot dat de arbeidsmigrant die de boete opgelegd krijgt, onmiddellijk met de noorderzon zal vertrekken. Om al deze problemen te voorkomen, heeft de gemeente Westland, samen met de BMC, een aan de omstandigheden toegepaste procedure verhuizing en emigratie ontwikkelt. Deze procedure en de afspraken met de uitzendondernemingen moeten er voor zorgen worden dat de kwaliteit van de GBA op hoog niveau blijft.

VERBETERINGEN MAKEN REGISTRATIE NOG NIET PERFECT

De RNI, die nu in het verschietschiet ligt, biedt helaas ook geen passende oplossing voor de registratie. Ten eerste is het een register van niet-ingezetenen. Logischerwijs valt een Pool die in Nederland vier jaar werkt en woont, er niet onder. Bovendien wordt in het voorstel van minister Kamp slechts over het registreren van het eerste binnenlandse verblijfsadres gesproken. Nu is het nog vaak zo dat de ondernemingen bij de aanvraag van een sofinummer hun kantooradres als adres van arbeidsmigrant opgeven. De vraag is of deze constructie ook mogelijk zal blijven als het verstrekken van sofinummer niet bij de Belastingdienst, maar bij de gemeente zal plaatsvinden. De gemeente ziet immers direct dat het om een kantoorpand gaat. Maar zelfs als de arbeidsmi-

grant verplicht wordt geen kantooradres, maar het werkelijke verblijfsadres op te geven, dan hebben de gemeenten en het land nog steeds niet veel aan de RNI. De arbeidsmigrant verhuist vaak. Zo hebben we hem in het vizier, zo zijn we hem kwijt.

Het is de vraag hoe gewichtig alle bezwaren en tegenwerpingen zijn. Om de angsten over vervuiling van de GBA aan de realiteit te toetsen, wordt de inschrijving in de gemeente Westland gemonitord. Uit de eerste resultaten kan de conclusie worden getrokken dat de bezwaren niet belemmerend hoeven te werken. In ongeveer 15% is sprake van een herinschrijving en in ongeveer 4% van verhuizing. Er is één dubbele opname geconstateerd en in twee gevallen is een dubbel sofinummer ontdekt. Eind 2011 zullen we in B&R berichten over het totaal aantal inschrijvingen, het percentage van arbeidsmigranten die binnen zes maanden geëmigreerd of verhuisd zijn, en ook over het aantal van onderzoeken (in het bijzonder categorie 8) en het aantal ambtshalve uitschrijvingen.

In dit artikel kunnen niet alle facetten van de MOE-landersproblematiek besproken worden. Er is bijvoorbeeld nog geen woord gezegd over gevolgen van inschrijving als mogelijkheid tot naturalisatie of toegang tot de woningmarkt, over de veranderingen in de rechtspositie van de arbeidsmigrant of over de samenwerking van Burgerzaken met handhaving. Maar hopelijk is duidelijk geworden dat het project in Westland laat zien dat de MOE-landersproblematiek niet zo onoplosbaar is als sommigen denken en dat samenwerking, creativiteit en oplossingsgericht handelen zowel de arbeidsmigranten als ook de gemeente ten goede komt. (aj)